Kıbrıs olayı yüzünden bir süre ertelenen grevler başlamalıdır

Kıbrıs olayları başladıktan az sonra ülkemiz bir yarı savaş ha vası içine girdi. Hükümet ve yet kili yönetim organları bir savaş halinin gerektirdiği tedbirleri al dılar. Karartma yapıldı, enerji ü reten fabrikaların kapasitesi zor landı, bazı kilit sektörlerde ola ganüstü üretime geçildi.

Aynı günlerde gerek Türk İş, gerek DİSK, gerekse bağımsız sendikalar sürmekte olan grevle rin kaldırılması ve uyuşmazlık halindeki toplu sözleşme görüş melerinin «dondurulması» kararı aldılar, Bir savaş ihtimaline, hat ta kısmen başlamış bir savaş du rumuna karşı sendikaların aldık ları bu karar kuşkusuz yerinde bir karardı.

Ancak hemen her fırsatta ser maye uşaklığını meslek edinen bazı sendika liderlerinin kantarın topunu kaçırdıkları, yurtseverlik maskesi altında sermayeye çanak yalayıcılıklarını sürdürmek iste dikleri gözlendi. Kamu sektörü nün, gereken işyerlerinde üretim kapasitesi artırılması zaten dev letin savaş planı dahilinde karar laştırılmıştı. Bir kısım sendika liderleri, bu «olağanüstü üretim» uygulamasının, ilgili ilgisiz bü tün sektörlere ve özellikle özel sektöre de uygulanmasını önerdi ler. Sözgelimi bir sendika yöne ticisi seramik işçilerinin (bu sen dikanın üyelerinin çok büyük ço ğunluğu özel sektördedir) tatil günleri ücret almaksızın çalışma sını istedi. Bir başka sendika, her gün ücretsiz üç saat fazla mesai önerdi. Savaş vurgunculu ğunu eski bir alışkanlık olarak işlerinde yaşatan kapitalistleri miz için böylesi bir vurgun ora mı tezgâhlayan bu sahte işçi li derlerinin tutumu, foyalarını bir kere daha açığa çıkaran bir belge oldu.

Savaş hali ilan edilir edilmez, yararlı ve gerekli tedbirler ara sına böylesi «sarı» önerileri de si kıştırıveren bazı sendikacıların, savaş halinin sona erdiği, barış görüşmelerinin başladığı, savaş mamız ihtimali olan ülkede fa şist cuntanın yerini sivil bir hü kümete bırakmak zorunda kaldı ğı bu gün ise hiç de acelesi dav ranmadıkları, süren grevleri ye niden başlatmak, üretimin — ö zellikle ilgisiz sektörlerde — ye niden eski durumuna getirilmesi için hiç bir çağrıda bulunmadık ları dikkati çekiyor.

Oysa, ülkemiz —sevindiricidir— savaş tehlikesini geride bırakmış, sorunu, askeri müdahalenin bag ladığı günlerde açıklanan hedef lerine uygun olarak barış masa sına götürebilmişti. Bu durum da Türkiye'de olağan şartlar yeni den oluşmuştur. Artık grevler ye niden başlamalı, ve uyuşmaz lıklarla ilgili prosedür yeniden işlemelidir. Bu konuda sendika yöneticilerinin gösterecekleri u mursamazlık, savsaklamacılık on ların hanesine yazılacak olumsuz bir puan olacaktır.

Iskenderun'da 15 bin yapı işçisi üstüne yeni oyunlar tezgahlanıyor

İskenderun Demir Çelik Fabri kası inşaatında çalışan 15 bin demir çelik işçisinin bir ay öne ki büyük direnişinin yankıları iş çi çevrelerinde hala sürüyor. Bu arada, direnişin kamuoyunda ya rattığı tepkiden ürken ve sömü rü çarklarının az da olsa bozula cağından korkan İskenderun'da ki patron - sarı sendika ikilisi ise olayı unutturmak, İskenderun dosyası nı kapatılmış gibi göster mek gayreti içine girdiler. Kıbrıs olaylarının patlak vermesini de fırsat bilen müteahhit - patronlar, yapımcı firmalar, yapım İşçileri Sendikası'nın bu kez bilaç bekterken, yeni bir oyunun tezgâhlamasına girişti ler. Ortalığı bozbulanık olduğu bu dönemde, tatlı bir vurgunun peşinde koşan adi sosyal demokrat, özel sarı bir sendika olan Yol İş de işçin içine girdi ve 15 bin yapı işçisinin 1977'e kadar sömü rücüler çetesinin pençesinde kalması için gerekli hazırlıklar bag ladı.

Döndürülmek istenen dolap Türkiye'de bu güne kadar eşine raslanmamış, son derece çürektar ve bir o kadar da yapımcılara dayanmaktadır. Bilindiği gibi pat ronun bütün amacı, işçilerin ta mamının üye olduğu ve öz sendi kaları olarak benimsedikleri Yapım - İş Sendikasını yok etmek, yalnız İskenderun sanayiçelerinden değil, Türkiye'deki bütün inşaat lardan uzaklaştırmaktır. Ancak işçilerin karşısına AS YMI İŞ gi bi artık patron sendikası oldu ğundan artık hiç bir işçinin kuş kusu kalmamış olan düzmece bir sendika ile çıkmanın mümkün ol madığını gören patronlar, kendi ne sosyal demokrat sendika süsü veren Yol İş Sendikasını devreye sokmuşlardır.

Sözünü ettiğimiz rezil planda bu noktadan sonra gerekmiştir. Yol İş Sendikasını işin içine so karken, patronlar, AS, YMI İŞ' in yetkisinin düşmesini uygun bulmamışlardır. Çünkü böyle bir yetki düşmesi halinde, 15 bin iş çinin desteğini alan devrimci Ya pım İş'in de yetki istesinde bu lunacağını ve büyük bir ihtimalle de bu yetkiyi alacağını hesapla mışlardır. Bunun üzerine şeytani bir formül bulunmuş ve yeni top lu sözleşme görüşmelerini Yol İş Sendikasının, AS YMI İş adına yürütmesi kararlaştırılmıştır.

Böylece bir yandan işçilere sarı sendikadan kurtuldukları iz lenimi verilecek, bir yandan Ya pım İş Sendikasının en küçük bir sızma olanağı kapatılacak, bir yandan da yıllarını sadık uşağı AS YMI İş Sendikasının süfli varlığının bir süre daha devamı sağlanmış olacaktır.

Böylece alan memnun, satan memnundur. Patronlar memnun durlar; çünkü yapı işçileri üzerin de yıllardan beri kurdukları ve ustalıkla yürüttükleri sömürüyü ellem edip kallem edip sürdürme olanağı bulmaktadırlar. AS YMI İş sendikası memnundur; çünkü patron uşaklığının bu derece dil lere düşmüş olmasına rağmen gene de varlığını koruyabilecek tir, Yol İş Sendikası memnun dur; çünkü taş atıp kolu yorul mayacak, sadece patron - AS YMI İş ikilisine yaptığı basit bir yar dım karşılığı kendisine verilecek olan «ilk ay zam farkları» ce bine indirecek ve sendikasının ka salarını bir kaç milyon ile doldu racaktır.

Görülüyor ki hesap ustacadır, hesap şeytancadır. Ancak bu he sap yanlış hesaptır ve Bağdat'tan değil Payas'tan dönecek, İskende run'un Payas bölgesinde kurulan Demir Çelik'in yiğit ve çileli ya pı işçileri sarı şebekelerin, sömür gen patron - müteahhitlerin bu o yunlarını ergeç boşa çıkaracak tır. Ve ergeç yapı işçileri kendi sendikalarını kendileri seçecek, bu, Anayasa güvencesindeki de mokratik haklarımı, tam olarak kullanıp toplu sözleşme masasına kendi örgütlerini oturtacaklardır. İskenderun dosyasını küllendirip, kamuoyunun dikatini İstlerinden çekmek için çırpınan patronlar ve yardakçıları sarı şebekeler ise bu konuda yapacakları her giri şimde karşılarında ülkemizin yurt severlerini, devrimcilerini, dost ras! yanadaşlarını ve işçi sınıfı sosyalistlerini bulacaklardır.

Fabrikasında komando besleyen bu milletvekili - patronu tanıyalım

Geçen hafta içinde bir AP mil letvekili, Ecevit'in haşhaşla ilgi li politikasını yerdi ve AP'nin muhalefet partisi olarak ABD ile yakından ilişki kurmasını ve A merika'ya olan bağlılığını açıkla masını istedi. Bol bol milliyetçi lik keserken, Amerikan yardak çılığı yapmanın sayısız örnekle rinden biriydi bu... Sözkonusu AP milletvekili sözlerinde o ka dar aşırı gitmişti ki, AP yetkili leri bir açıklama yaparak bu söz lerin partiyi bağlamayacağını be lirttiler. Ama herkesin karnı te vil ve safsatalara toktu.

Adı geçen Amerikan hayranı vatanperver (!) milletvekilini he pimiz çok iyi tanımalıyız. Bu zat, meşhur Sancak Tül Fabrika sının sahibidir. Başka bir çok kuruluşlarda da hissesi olan bu finans kapitalistin adı: Murat Bayrak'tır.

Murat Bayrak'ın fabrikası ba zı özellikleri bakımından İstan bul'da çok meşhurdur. Fabrikaya sarı dahi olsa hiç bir sendika so kulmaz. Yüzlerce işçi son derece düşük ücretle çalıştırılır, hakkını arayan işçi kovulmakla kalmaz, bir alay sopa yer. Murat Bayrak kendi gerici hemşehrilerini işçile rin başına dikmiş, arasına yay mıştır. Sancak Tül Fabrikası fi nans kapital faşizminin sembolik bir kalesidir. Fakat, patronun Po mak hemşehrileri ve faşist mu hafızlar tarafından sıkı «güven lik» altına alınmıştır.

Dahası da var... Murat Bayrak sayısız faşist komando besler. Fabrika içinde de bir komando örgütü kurmuş, kapıyı ve işçileri bu «kara gömlekli muhafızlara» emanet etmiştir. M. Bayrak, fab rika dışında da pekçok komando nun velinimetidir.

Daha bitmedi... Bu adamın geçmişi hepsinden daha ilginç... Murat Bayrak bir Yugoslav göç menidir, Ancak o bir göçmen de ğil kaçaktır... Nazilerin Yugos lavya'yı işgalinde faşist em peryalist işgalcilerle işbirliği yap mış, SS kıtalarında görev almış, yüzlerce kişinin kurşuna dizilme sinde, katledilmesinde rol oyna mıştır.

Nazilerin kovulması sırasında bir yolunu bulup Türkiye'ye ka çan Murat Bayrak hakkında Yu goslavya'da verilen ve halen yü rürülükte olan mahkeme kararı: İdamdır,

Komandolar taktik değiştirdi

Komando denilen ve Ülkü Ocakları adlı faşist kuruluşta yı- valanan, bu örgütte eğitilip, bu örgüt tarafından eylleme sürülen faşist gençler Af Kanununun TBMM'de görüşülmesi sırasında gi- riştikleri seri saldırılardan sonra ilgi çekici bir sessizliğin içine girdiler. Özellikle Ankara'da bazı öğrenci yurtlarında faşist te- rör devam etmesine rağmen, komandoların gösterişli eylemler- den kaçındıkları, açık saldırılara girişmedikleri gözleniyor.

Gelişmeler aslında basit bir geri çekilme hareketi değil, üze- rinde önemle durulması gereken bir «taktik değişikliği»dir. Ko- mandolar, hızla üniversite kısmından, işçi kesimine ve ortağı- retim gençliğine kayıyorlar, bu güne kadar üstlendikleri, üniver- site gençliği içinde terörist eğilimleri kışkırtma, öğrenci gençli- ğin işçi sınıfı çizgisine yönelimlerini çeşitli provokasyonlarla sap- tırma görevlerini terkedip (yada bu görevlerinin yanısıra) ser- mayedar sınıflar emrinde, işçi sınıfının devrimci hareketini, ek- onomik mücadelesini kıracak bir vurucu güç haline gelmeye ha- zırlanıyorlar.

Uzunca bir süredir alttan altı yürütülen faşist ideoloji pro- pogandasını üniversiteden orta öğretime kaydırma çabaları son derece hızlandırılmış ve özellikle Tercüman gibi yüksek tirajlı sağ kanat sözcüsü basın organlarının desteği ile ortaokul ve liselerde sürattli bir örgütlenme ve ideoloji propoganda kampan- yasına girişmişlerdir.

Ortaöğretim öğrencileri judo, karate, tek.van.do kursları aracılığıyla toparlanmıyor, çalışılmış, hemen her okuldan sağlıa- nan genç öğrenciler faşistlerin her türlü ideolojik taarruzuna ma- ruz kalmışlardır. Bu gençler, düzenli olarak konferanslara çağ- rılmışlar, konferanslarda azılı faşistler konuşturulmuşlar, Hit- ler'in «Kavgamı» ücretsiz olarak dağıtılmış, MHP'nin ünlü «bağ- buğ marşı» judo.karate kurslarından önce ve sonra topluca söy- letilmiştir.

Komandolar ideolojik ağırlıklarını böylece orta öğretime kaydırış, kendi deyimleriyle «suyu baştan kesme»nin hesabını yaparlarken, yetişmiş militanlarını da (!) yaratılan yeni bir is- tihdam alanına kaydırmışlardır.

İşçi sınıfı içindeki şiddetli yıpranışın, bilinçlenişin ve örgüt- lenme susuzluğunun, «çok daha ciddi bir tehlike» haline geldiği- ni gören finans kapitalistler, bir zamanlar dolayısı ile olarak kulla- dıkları ve dolayısı finansmanla beslediklerei faşist komandoları bu defa doğrudan kullanmaya ve doğrudan finanse etmeye başla- mışlardır. Bir çok fabrika «özel güvenlik birlikleri» oluşturmuş; en küçük sendikal faaliyetten, en geniş siyasi faaliyete kadar bütün işçi hareketlerini, daha fabrikanın içinde iken ve tohum halinde boğmak üzere bu faşist birlikler (!) azgın bir teröre gi- rişmişlerdir. İşçilerin yolu kesilerek dövülmek, fabrika içinde ve yöresindeki ikili konuşmalar dahi önlemek istenmiştir. Bu say- dıklarımız halen de aralıksız sürmektedir.

Tesbit edebildiğimiz kadarıyla Sancak Tül, Kavel, Türkay Kibrit, Marshall Boya, Atabey İlaç Fabrikası, Eczacıbaşı İlaç ve Seramik Fabrikaları, Karabük Demir Çelik Fabrikası, Murgul Bakır İşletmeleri, Aliağa, Ataş, İpraş rafinerileri, Petro Kimya Tesisleri, Makine kimya Endüstrisi Kurumu İşletmeleri faşist komando birlikleri beslemekte ve işçiler arasındaki birliği par- çalamaya çabalamaktadırlar.

Faşist komandoların eylem alanlarında yaptıkları bu kay- dırış ortaöğretim için ciddi bir tehlikedir Genç ve Körpe beyinle ri şoven, ırkçı, fanatik ve faşist propogandalara karşı savunma- sız bırakılmaları, bu gençler üzerinde, daha sonra silmesi güç tahribatlar yapacaktır, Özü saldırganlığı, bireysen terörü kışkırt mak olan judo, karate, tek.van.do kurslarının artık ciddi bir de- netime tutulması gerekmektedir.

Faşist komandoların işçi sınıfı içindeki eylemlerine gelince burada, komandoların «talihsiz bir taktik değişikliği» yaptıkla- rını söylemeliyiz. Dünü kadar siyasi iktidarlarca şımartılan ve öğrenci gençlik içinde varlıklarını koruyabilen komandolar, içine girdikleri yeni alanda sert bir kayaya çarptıklarını kısa zaman- da anlayacaklardır. İşçilerin tokadı hiç umulmayan bir anda pat- layacak kantin kabadayıları, bir devrimci sınıfa çatmanın ceza- sını pek acı ödeyecekleridir.

Şartları sona eren Sıkıyönetim kaldırılmalıdır

Hükümetin Kıbrıs'a müdahale kararını alması, 14 ilde sıkıyönetim kararını da birlikte getirmiş ve ilân edilen illerde bir ay süreli sıkıyönetim uygulaması başlamıştı.

Kıbrıs sorunu artık konferans masasına aktarılmış- tır. İş diplomasi yoluna dökülmüştür, Ayrıca Yunanistan- daki faşist cunta geri çekilmiş, sivil bir hükümet kurul- muştur. Gene Kıbrıs'da faşist Sampson geri alınmış, em- peryalizm tarafından bu görevse ulnılı görünüşlü Klerides atanmıştır.

Bu olgular emperyalizmden veya onun maşası Yunan faşizminden sözkonusu ülere bir saldırı gelmesi ihtimâ- nin artık mevcut olmadığını kanıtlamaktadır.

Bu durumda ilân edilmiş sıkıyönetimin, ilân edilig gerekçeleri ortadan kalkmaktadır.

Cumhuriyetimizin ellinci yılı kutlanırken verilen ra- kamlar arasında şöyle bir gerçek de göze çarpmaktaydı: «Türkiye halkı elli yıllık süremin 27 yılı aşan bir döneminı sıkıyönetim altında geçirmiştir» denilıyordu.

Bilindiği gibi sıkıyönetimler yurttaşların ve emekçi halk yığınlarının çeşitli demokratik haklarının ve özg- ürlüklerinin kısıtlandığı idarelerdir. Ve çeşitli sıkıyöne- tim uygulamaları en sert ve anti.demokratik hükümmetle- rin iş politikalarını dahi aşacak biçimde özerklik gös- termiştir. Şimdi işbaşındaki demokratik eğilimli hükümet, ona özellikle CHP kanadı, yakın geçmişin çeşitli uygula- malarına karşı çıkmış bir Parti olarak, bu durumu ya- kından bilir.

Bu bakımdan, sıkıyönetimin bir alışkanlık haline ge- tirilmemesi, halkımızın demokratik hakları üzerine ayrı- ca bir kısıtlama konulmaması için 14 ilde ilân edilmiş bulunan sıkıyönetimin kaldırılması bir zorunluluktur.

Gerçi bu kez ilân edilen sıkıyönetimler genelliide ka- rartma v.b. gibi sivil savunma konularında tedbirler al- makla yetinmişlerdir, ama örneğin Ankara'da yapıla- nan bir sıkıyönetim bildirisi çeşitli sendika ve dernek faa- liyetleri üzerine kısıtlama koymuş ve daha önceki sıkı- yönetim ile paralellik kurmuştur .

Ayrıca sıkıyönetimler, devrimci ve yurtsever hare- kete karşı olan sivil yöneticilerin de cüretini arttırmak- tadır. Nitekim TSİP'nin Bağımsız Kıbrıs afişini yapış- tırırken yakalanan işçilere ve gençlere karşı İçişleri Ba- kanlığı görevlileri tarafından şiddet uygulanması, dayak atılması bu olgunun somut kanıtlarından biridir.

Gene haber aldığımıza göre pekçok fabrikada işve- renler veya işveren emrindeki yönetici personel, işçileri es- kıyönetimle korkutmağa çalışmaktadırlar. Gerek koman- doların, gerekse işverenlerin veya vekillerinin, ya da em- niyet mensuplarının savurdukları tehditler, «Sıkıyönetim geldi, ananızı belleyeceğiz, bu defa sizi 12 Mart'takinden daha da şiddetli eneceğiz. Artık grev ilan yapamazsınız... Grev yapan Rum tohumudur Bağımsız Kıbrıs isteyen vatan hainidir. Bu sıkıyönetimde sizi temsileyeceğiz » v.b. şeklinde sürdürülmüştür.

KİTLE Gazetesi, halkımızın - demokratik özlem ve istekleri adına sıkıyönetimin bir an önce sona erdirilme- si gereğini demokratik halk ve özgürlüklerin bir parçası olarak savunmayı görev bilir.

CHP'nin işçi politikası üstüne

Sosyalistlerin bıkıp usanmadan tekrarladıkları, tek- rarlayacakları bir gerçek var: CHP ile demokrasi cep- hesi içinde omuzdaşlık etmek başka şeydir, CHP'illeş- mek, onun ideolojisini benimsemek başka şey... KİTLE'de bu iki tutumu birbiriyle karıştıran ve giderek işçi sınıfı çizgisinden sapmayı ifade eden görüşler ezine hücum- lu cepheli, elestirildi ve yanlışının her yanı sergilendi.

Ancak bu güne kadar olaya hep sendikalar, işçiler, işçi örgütleri, dağınık demokratik örgütler ve genel olarak sosyalistler açısından baktık, şimdi bir de CHP açısından bakalım ve özerinde bu kadar tartışılan CHP'nin, işçi sı- nıfının çıkarları göz önüne alındıkta, benimsenebilir, i- çinde yer alınabilir bir parti olup olmadığını izleyelim. Bu yaklaşım yararlı olacaktır, çünkü CHP'illeşmiş, CHP'yi işçi sınıfının - neredeyse öz partisi olarak savunacak kadar sapmış bazı sendika yöneticilerinin foyalarını açığa çıkarmak, onların bu sapkın görüşlerinin işçi sınıfı için- de uç vermesini, az da olsa yaygınlaşmasını önlemek ge- rekiyor.

Soruna CHP'ilerin yada CHP'ye bütünleşmiş eski ya da sözde «sosyalistlerin» işçi sınıfı içinde yaygınlaş- tırmaya çalıştıkları propogandanın temellerini ele alarak yıklaşalım.

Söylenen kabaca şudur: «CHP Türkiye'de siyasal ik- darı ele geçirmiş ilk sol partidir. Sloganları, hükümet programına girmesi için zorar ettiği ilkeler, işçi sınıfının çıkarlarına uygundur. Oyleyse CHP dışında ve daha sol, da bir siyasi örgüte gerek yoktur, CHP bu işlevleri başa- rıyla ve parlamenter güçlüyle yeterince, yerine getirmek- tedir».

Ardından eklenmektedir: «CHP demokrasiden yana- dır, CHP anti militaristtir, CHP anti monopolistir, CHP özgürlüksüzdür, CHP vb...»

Anti militarist olmak, anti monopolist olmak, demok- rasiden yana olmak, hatta özgürlükçü bir düzeni savun- mak bir siyasi örgütün demokrasi cephesi içinde yer al- masına yeterlidir ancak onu asla ve asla işçi sınıfının siya- si örgütü haline getirmez. İşçi sınıfının siyasi örgütü çok daha bilimsel, çok daha sarsılmaz doğrularla donan- mış ve bu bilimsel doğruları kendine kılavuz edinmiş bir örgüttür, Artı.değer'in evrensel geçerliğini kavramadan ve kabullenmeden, sömürüyü bu noktada yok etmeyi ken- dine asli amaç edinmeden «tekelleri kuşatmayı» ve ser- mayeyi, bir azınlığın elinden alıp, kitlelere (!) yaymayı a- maçlayan partiler enünde sonunda küçük burjuva dünya görüşünün batağına saplanırlar ve enünde sonunda finans kapitalin ağına düşerler.

CHP, tüzüğüne demokratik sol diye bir terminoloji garabeti eklese de sosyal demokrat bir partidir. Sosyal de- mokrasinin tarihsel açınsı ekonomi politik bilimi otaya koyar ve bütün parlak sloganlarına rağmen sosyal de- mokrasinin nasıl kaçınılmaz bir şekilde sermaye ile uzlaş- ması, sınıf çelişkilerini törpüleyerek sosyal devrimleri ge- ciktirmeyi hedeflediğini tartışılmaz bir şekilde kanıtlar.

Genel doğruları sıralayarak oyalanmayalım, sosyal- demokrasinin yukarıda işaret ettiğimiz aczi, CHP'nin e- konomi politikasından, sloganlarına kadar her yere yan- sımaktadır. Yani CHP, söylediklerimizi somutta da doğ- rulamaktadır.

Örnekleyelim: CHP, tekelci sermayenin karşısına halk sektörünü önermektedir. Halk sektörünün «ütopyalığını» bir yana bırakalım, onun özü artı.değere el koyanların sayısını çoğaltmaktan sömürenler arasında sömürü pay- laşımını yaygınlaştırmaktan ötede bir şey değildir. Finans kapitalin zümresel tahakkümünü, kapitalist sınıfın sınıf- sal tahakkümüne dönüştürmek, kapitalizmin revizyonu o- labilir, ama bunun işçi sınıfının nihai çıkarları ile uzak- tan yakından hiç bir ilişkisi yoktur.

CHP bir slogan öne sürmektedir: «Ne ezilen ne ezen, insanca hakça bir düzen». Ardından açıklamaktadır bunu: «Bizim kuracağımız düzende patronlar daha güvenli ola- cak, daha rahat kazanacaklardır. Hem işçiler, hem pat- ronlar mutlu olacaktır. Bizim kuracağımız düzende İşçi- ler 8 saatten fazla çalıştırılmayacak, haksız yere işten atılmayacak, kendi sendikasını kendi seçecek, yaşlığın- da ele güne muhtaç olmayacak, hastalığında hastane ka- pılarında sürünmeyecek, dara geldiğinde devletin koruyu- cu elini sırtında bulacaktır...» (Bülent Ecevit'in Amas- ya şehir konuşması, Milliyet Gazetesi). Bu, hem patron- ların, hem işçilerin *birlikte mutlu* olacakları düzeni sos- yal demokratlar sıatıp sıatıp işçi sınıfının önüne sürerler ama bunun nasıl olacağı, nasıl gerçekleşeceği sorusuna, diş dokunur herhangi bir cevap vermezler ve Dünya pratiğinde örnekleyemezler...

Sosyal Demokrasinin ne menem bir burjuva ideolojisi olduğu üstüne sosyalist literatürde cıltlerle kitap yazıl- mış, didik didik edilmemiş hiç bir nokta bırakılmamış- tır. Giderek konu sosyalistler arasında eartık tartışul- masına bile gerek kalmayan» bir açıklık kazanmıştır,

Ancak ülkemizde CHP'yi, işçi sınıfına öneren kuy- rukçular, tartışmaya bu noktadan girmemekte, «tecrü- laf ebellikleri bırakalım, yapılanlara bakalım» demekte- dirler. Bu düzeyde yavanlaşmayanlar ise CHP'nin klasik sosyal demokrat partilerden ayrılığını kanıtlamaya çaba- lamakta, tüzüktе yer aian (yeni yer alan) «demokratik sol» parti deyiminden kalkarak CHP'nin «nev'i şahsına münhasır» bir ekonomi politika ve halkçı siyaset izledi- ğini, onu sosyal demokrasinin klasik eleştirisi ile mahkum etmenin doğru olmayacağını, azgelişmiş ülkelerde sosyal demokratik partilerin doğalında (!) sosyalist çizgiye yaklaştığını ileda etmektedirler.

O zaman eleştirmizi, CHP'nin sekiz aylık iktidar pratiğini, tergıh masasına yatırarak sürdürmemiz gere- kiyor. Örgütlerin (adı ne olursa olsun) yargılanacağı, eleştirileceği asli nokta, elbette tüzük ve programında yazıp söylediklerı değil, siyasal mücadele içinde yapıp ettikleridir.

CHP, beş ayı aşkın iktidardadır. Demokrasi adına yer yer iyi sınavlar vermiş ve bu yüzden sosyalistlerin gü- venlik desteğini elde etmiştir, Ancak halen uygulanan ıcsıtlı bu anti.monopolist ekonomi politikası ile kısmi bir demokrasi ve özgürlük savunuculuğu, geniş işçi kitleleri. ain günlbirlik çıkarlarına cevap vermeye bile yetmemek- tedir.

CHP iktidar olduğu günlerin başında yaptığı çok yüksek zam'ıardan sonra, «almacak tedbirler buketi ile tic- retlerin, fiyatların önüne geçeceğini» vadetmiş ve kısa bir süre önce de radyo ve TV'nin geniş olanaklarından yararlanarak bu vaadini yerine getirdiğini iddia etmiş- tir. Ama, istatistiklerin soğuk ve duygusuz dili bu iddayı doğrulamamaktadır. Bizzat Devlet İstatistik Enstitüsü- nün yayınladığı geçim endeksleri yalnız son iki ayda (Mayıs.Haziran 1974) fiyatlarda yüzde 16,3'lük bir artışı haber vermekte; normal ücretler nâbsi olarak artarken gerçek ücretlerin düştüğünü, yani nominal ücretlerdeki artışın aldatıcı olduğunu gene aynı kaynak doğrulamak- tadır. Kaldı ki semt pazarlarında, yeni aldığı toplu söz- leşme zammını da içine katıp alışveriş eden yoksul hal- kımızın yine dolmayan fileleri, istatistikler üzerinde kuş- kusu olanların son iyimserlik kırıntılarını yok edecek so- mut belgelerdir.

İşçi sınıfının ekonomik mücadelesinin en asli sorun- larından biri olan Anassya güvencesi altına alınmış sen- dika seçme özgürlüğü, halâ kağıt üzerinde durmakta, sarı şebekeler, emek ve alınteri sımsarları bütün sanayi bölgelerinde pervasızca «icrai sanat» etmektedirler. Re- ferandum, koalisyon protokolunda unutulup gitmişe ben- zemektedir, 1974 sonbaharında yaklaşan büyük toplu sözleşmelere (Türkiye'de, 68,70,72,74... gibi çift yıllar sendikacıların «büyük toplu sözleşme» dönemi diye ad- landırdığı yıllardır ve genellikle bu sözleşmeler sonbahar.

İYÖKD KIBRIS İÇİN BİR BİLDİRİ YAYINLADI

Kardeşler.

Bugün Kıbrıs halkları kan, ateş ve barut içinde boğulmaktadır. Her ge- çen dakika yeni yeni işlemce ve cina- yetlere sahne olan Kıbrıs meydanları cesetlerle dolu kan gölleri haline gel- mektedir. Niçin ölüyor bu insanlar? Tek kabahatları Yunanlı ya da Türk olarak doğmak mı? Ezilen, sömürü- len, horlanan Yunan ve Türkiye emek- çileri bugün hangi çıkarlar için birbir- lerine düşürülmüştür. Şüphesiz ki bü- tün bu olayların ardında Emperyaliz- min çıkarları yatmaktadır. Bu çıkar- lar:

1) Halkların bağımsızlık ve özgür lük mücadelelerini bastırmak; Emper- yalist sömürü ve baskıyı gizlemek için halkın ırkçı duygularını istismar ederek onları yanıltmak ve mücadelelerini sap- tırmak,

2) Emperyalist tröstlerin Orta Do- ğu'daki petrole olan ihtiyacını karşıla- mak için Dünya çapında stratejik bir önemi olan Kıbrıs'a saldırgan bir iş ha- line getirerek Orta Doğu'daki bağımsız lık mücadelelerini bastırmak,

3) Amerikan ekonomisinin tek ya- şama şartının savaşa bağlı oluşu nede- niyle, silah tüketimini artırmak için, Dünya'nın neresinde olursa olsun savaş. lar çıkarmak şeklindedir.

Kardeşler.

Ezilen Yunan halkı bizim kardeşi- mizdir. Ortak düşmanımız ise emperya- list güçler ve onların kuklası durumun- daki Faşist cuntalardır. Bizler kurtulması gereken aynı sömürü zincirinde yer al- maktayız. Bu yüzden savaşımız ortak, düşmanımız birdir.

Bizler çına inanıyoruz ki, Kıbrıs halklarının kaderi kendileri tarafından çizilecek ve Tam Bağımsız ve Gerçek- ten Demokratik Kıbrıs er geç bu halk- lar tarafından kurulacaktır. Zafer, Dün- yanın her yerinde olduğu gibi ezilen, sömürülen halkların olacaktır.

KAHROLSUN HALKLARIN DÜŞ- MANI EMPERYALİZM VE KUKLASI FAŞİST CUNTALAR

YAŞASIN HALKLARIN KAR- DEŞLİĞİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCA- DELELERİ YAŞASIN TAM BAĞIM- SIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK KIBRIS HER TÜRLÜ ENOSİSE HA- YIR

30 Temmuz 1974
Yıl: 1 Sayı: 19
150 Kuruş
Her hafta salı günü yayınlanır

TARİH VAKFI
MÜKERRERDİR BAĞIŞÇI İZİNLİDİR SATILABİLİR

kitle haftalık gazete

TÜRKİYE EKONOMİK VE TOPLUMSAL TARİH VAKFI

Sahibi: *Dr. Ziya Oykut* / Sorumlu Müdür: Orhan *Doğançay* / Yönetim yeri: Cağaloğlu, Molla Fe- nari sok. 33/3, İstanbul / *İzmir:* Gazi Bulvarı 1336 Sok. Kat 2/6 / Abone şartları. Yıl. lık 50. Altı Aylık 30 lira Dış ülkeler için iki ka- t / Dağıtım: Hür Dağıtım.

Dizgi - Baskı: Murat Matbaacılık. / Baskı tarihi: 27.7.1974

Kıbrıs bunalımı Yunanistan'da faşizmin sonu oluyor

Yunanistan'da emperyalizm kuklası yedi yıllık faşist cunta ö- nemli mevzileri kaybederek geri çekilmek zorunda kaldı, CİA pa- tentli faşist cuntanın kendi sonu na doğru dolu dizgin yol almasın da rol oynayan etkenler neler- di.

Faşizmin göçmesinde rol oyna yan etkenler arasında, Dünya ölçüsündeki demokrasi mücadelesi- nin önemli yeri vardır. Öte yan dan Yunan emekçi halkı, yedi yıl boyunca tüm baskılara karşı yılmadan mücadele vermiş ve cuntayı iyice hırpalayarak, uçu- rumun önüne itmişti.

Avrupa işçi sınıfının köklü an- ti - faşist geleneği ve demokra- tik anlayışı Avrupa burjuvazisi üzerinde de etkisini göstermiş ve Avrupa egemen güçleri bile, bu denli düpedüz faşizmi protesto ve Yunanistanı tecrit etmek zo- runda kalmışlardı.

Dünya halklarının nefret ve lâ netini yedi yıl sürece boynunda taşıyan Yunan cuntasının son da yanağı ABD emperyalizmi idi. ABD emperyalizmi Yunanistan daki piyonlarını Temmuz ayında yeni bir maceraya sürükledi. Yu- nanistan ve Ameriğaya bağlı fa- şist Sampson çetesini harekete geçirerek Kıbrıs'da kanlı bir dar- be yaptırdı ve devrimci avına çık tı. Amaç adadaki emekçi hareke tini ezmek ve adayı bir NATO üssü haline getirmekti. Meselenin oyalamaca yoluyla halledileceği- ni uzman Kissinger ve avanesi ile hepsinin akıl hocası CİA bu kez aldanmıştı. Bir yandan tüm dünya üzerindeki barışsever.sos. yalist.demokratik güçlerin en kes kin nefret ve lâneti Sampson yönetimine ve faşist yunan cunta sına, onun da ardındaki ABD em peryalistlerine yağdı, Öte yan dan, Türkiye şahsiyetli bir tutum la, sâvaşklarına oyunlarına düşme yerek müdahale hakkını kullan- dı. Ve emperyalizm Sampson dar besiyle attığı adımdan taviz ver- mek zorunda kaldı, Bir Türk — Yunan savaşını NATO açısından göze alamadığından, Atina'daki fa şistleri geri çekmeği geçici bir çözüm yolu olarak buldu.

Böylece Atina faşistlerinin ar- dındaki son destek olan Amerika da kendi uzun vadeli çıkarları a- çısından desteğini çekince, cunta havada asılı kalmıştı.

Yunanistan faşizminin sonunu- nun gelmesi tüm dünya halkları nın demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır, Yunan emekçi halkı, şimdiye dek sürdürdüğü kararlı mücadeleyi, yeni imkânlarla da ha da genişletecek ve ülkenin de mokratlaşması yolunda azimle yü rüyecektir. Nihai özgürlük ve kurtuluş zaferine varıncaya dek Yunan emekçi halkı karşılaşacağı engeller karşı yanında Türkiye halkı da dahil olmak üzere tüm dünya halklarını bulacaktır...

TSİP İzmit il örgütü de kuruldu

Türkiye Sosyalist İşçi partisi'nin örgütlenme çalışmaları, yönetim organla rında tesbit edilen ilkeler ışığında yürütülmektedir. TSİP genel merkezinden verilen bilgiye göre geçtiği miz hafta içinde Kocaeli İl örgütü kurulmuş ve mülte- şebbis kurulu atanası yapılmıştır. TSİP Kocaeli İl Mü teşebbis Kurulu, şu partili lerden oluşmuştur: ZEKAİ BÜYÜKADA (Başkan), ZEKİ ACAR (Sekreter), OKTAY ŞOLPAN (Say- man), KEMAL YÜCE (İL- ye), ADNAN ALTUN (İL- ye).

Bu arada TSİP Genel Yö netim Kurulu da 21 Tem- muz Pazar günü toplanmış tır. TSİP Genel Yönetim Ku rulu toplantısında gündem- deki konular görüşülmüş ve karara bağlanmıştır. Toplantıda Merkez Yürüt- bit edilen «Kıbrıs konusun da ki partı politikası» da görüşülmüş ve onaylanmış- tır.

TSİP Genel Yönetim Ku rulu, 30 Ağustos 1974 gü- nü yapacağı toplantıya ka dar Merkez Yürütme Kuru lu'nun yapacağı görevleri tesbit ettikten sonra dağıl mıştır.

"Faşizme karşı bağımsız Kıbrıs"ı savunanlara faşist baskılar yöneltildi

TSİP'NİN «EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI BAĞIMSIZ KIBRIS» YAZILI AFİŞLERİNİ YAPIŞTIRAN PARTİ ÜYELERİ POLİSLER TARAFINDAN GÖZALTINA ALINDILAR VE KARAKOLLARDA AĞIR BASKILARA MARUZ BIRAKILDILAR.

POLİSİN BU ANTİ DEMOKRATİK TUTUMU SÜRDÜĞÜ VE TEKRARLANDIĞI TAKDİRDE, EMEKÇİ HALKIMIZ «SÜKAN POLİSİ İLE, ERİM POLİSİ İLE ASİLTÜRK POLİSİ ARASINDA FARK YOKTUR» YARGISINI PEKİŞTİRECEKTİR.

Türkiye'de son haftanın gelişen olayları sırasında faşist Yunan cuntasına, faşizm, anti.demok ratik rejimlere, başta hükümet olmak üzere karşı çıkıld

Eleştiri dili ve Sosyalist ahlâk

Ahmet Kaçmaz

Bezirgân ilişkilerin binlerce yıldır toplumu harman ettiği bir ülkenin çocuklarıyız.

Sömürünün en eski biçimlerinden biri olan bezirgânlık toplum sahnesine çıktığı andan itibaren, sömürü mekanizmasının işleyebilmesi için, ülkel sosyalizmin, eşitsizlik, iki yüzlülük, hile, yalan bilmeyen, yiğit ve cesur insanımı yoıaştırmayı hedef aldı. Bir ülkede tefeci-bezirgânlığın geçmişi nedenli eskiye uzanıyorsa, o topraktta tefeci-bezirgân ilişkiler ne denli kökleşmişse, o toplumun insan malzemesi o kertede bozulmuş, kollektif aksiyon gücü o kertede bastırılıp, işlemez hale getirilmiştir.

Bezirgânlık kökleştikçe o toplumda kötülüklerin, insanın insanı kazıklama sanatı evvel çeşitleri gelişmiş, ve bu kötülükler giderek toplumun günlük hayatının parçaları, yad organmayan unsurları haline gelmiştir. Bu kötülükler, kaçınılmaz olarak insanların anlaşma aracı olan dilde de ifadesini bulmuştur. Açıkca görülen odur ki, bir toplumda tefeci-bezirgân ilişkiler ne denli köklü ve geliş miş ise o toplumun söyme ve karalama ilgati de o ölçüde «zenginleşmiş», söyme ve karalama o toplumun insanlarının gündelik hayatına o ölçüde yerleşmiş, olağanlaşmıştır.

KİTLE dergisi geçen sayısında, 71 öncesi sosyalist hareketin değerlendirilmesinin zamanının geldiğini, bu yüz fakat elzem işin üstesinden ancak sağlıklı bir eleştri-özeleştiri ile gelinebileceğini belirtmişti. Evet, sosyalist hareketimizin bundan sonra sağlam ve emin adımlarla ilerlemesini istiyorsak, hitummuz geçmişteki hatalarımıza sürger çekmek değil, onları kayıuşa elegtirip değerlendirerek ileriki için dersler çıkarmak ve benzeri hatalara bir daha düşmemek olmalıdır.

Öte yandan, 71 öncesinin değerlendirilmesi gerekliidir ama yeterli değildir. 71 sonrasının, özellikle İLKE ve KİTLE ile başlayan hareketin de değerlendirilmesinin, cidiyet ve iyiniyet esaslarına dayanan bir eleştirisinin yapılması yerinde olacaktır.

Yazımızın başında de belirtmiştik. Bezirgân ilişkilerin kökünün binlerce yıl eskiye dayandığı bir toplumun bağrında yaşıyoruz. Ve bu sebepten eleştiri ile söymeyi birbirine karıştırıp birinden ötekine pek çabuk atlayabiliyoruz. Söydüğümüz, karaladığımız ölçüde eleştiri yaptığımızı sanıyoruz. Böylece sövenle sövülen arasına, ki bir süre geçince sövülen de sövene söymeye başlıyor. büyük karşınıklar kişisiliğe dayanan zıtlaşmalar giriyormuş, bu tip davranışlar çeşitli subjektif gruplaşmalara ve sosyalist hareketin bölük pörçük olmasına sebep oluyormuş, aldırmıyoruz. 71 martı öncesini gözönüne getirelim. Bu söylediklerimize hak vermeyecek kişi pek bulunmaz. İçin

Sövenlije, yani dar görüşlü bağnaz milliyetçiliğe karşı, işçi sınıfı sosyalistleri her zaman mücadele ettiler. Savaşları, halkların halklara düşmanlığını körükleyen, çıkarları. nın teminatını biraz da bunda bulan sömürücüler, emperyalist güçler ve yerli ortakları, ellerindeki bütün araç ve imkânlarla kitlelerde şoven duygıuları yaşatmaya, güçlendirmeye çalıştılar halâ da çalışıyorlar. Bu yüzden de, ancak yepyeni bir toplumun, sınıf düşmanlıklarının olmadığı bir düzenin getirileceği gerçek ve sürekli barış içinde kökünden tasfiye olabilecek, kitlelerin içine işlemiş dar ve bağnaz milliyetçilikle, yeni şovenlikle mücadele, en çağ mücadeleler den biri oldu; öyle olmaya da devam ediyor. Tarihin gösterdiği gibi, sosyalist Partiler, işçi sınıfı sosyalistleri, en güç sınıaclarından birini, her zaman şoveniğin yenilmesi, için verdiler.

Bazı dönemler ve bazı olaylar, yurtseverliğin unutulup yerine hırslı düşmanlıkların geçmesine, şoveniğin kitleler de yaygınlaşmasına özellikle elverişlidir. Böyle dönemlerde kitlelere heyecanlar hıralar, düşmanlıklar egemen olur. Tozdan dumandan ortalık görünmez. Kökeşiz, temelsiz, sadece duygıuya dayanan körükörüne heyecanlar, meselelerin özünü kavramayan, çözüm getirmeyen edebiyatlar ortalıkta kol gezer. Basan emekçi kitlelerin çıkarları açısından en ters durum ve çözümler, o hava içinde ve şoven duygular qıtıklanarak, hizaat o kitlelere benimsetilir. Bütün bunlardan yararlanılar ise, emekçi kitlelerin sömürüye karşı kazanmış oldukları bilinci, onların sınıf bilincini, bir süre için başka yönlere kaydırmayı, iç çelişkileri yumuşatmayı amaçlayan, barış, demokrasi ve özgürlük düşmanı sömürücü sınıf ve zümreler olur.

Şoveniği en fazla körükleyen, mahalli veya toptan savaşların çıkmazında en fazla çıkarı olan uluslararası finans kapitalin, dünya savaş endüstrisi ile beslenen önemli bir parababalları zümresinin, kitlelere aşılamaya çalıştıkları düşmanlıklara ve şoveniğe karşı, kendilerinin yurtseverlikle hiç bir ilişkileri olmadığı, bütün ilişkilerinin uluslararası olduğu tarihsel bir gerçektir. Uluslararası finans-kapital bugün İsviçre birbirine geçmiştir, hangi ulustan olursa olsun İsviçreye büyük ve girift bir çıkar ortaklığı içindedir İsviçre, iş veya bu parababazının milliyet, vatanı çoktan unutmuştur. Onlar şurada doğar, burada yaşar, şu milletten bir kadınla evlenir. Şu şu ülkelerde işyeri veya pazar açar kışı şurada, yazı bu ülkede geçirirler. Onların vatanı parçalarına para kattıkları her yerdir. Bir bölgede bir savaş körükledikten sonra, savaşan tarafların ikisine birden silah satmaları olağandır. Kendi ülkelerinde, kendi emekçi sınıfları, onların çıkarlarını savaşcak, tehlikeye düşürecek oranda güçlenip bilinçlendiği zaman, bir başka ülkeden kendi halklarına karşı yardım istemekten çekinmezler, Emperyalist kamp içinde yer alan sömüren ve sömürülen ülkelerin finans oligarşileri yani bir avuç tekelci parababası vatan, millet tanımazlar. Birbirleri içine girmiş, çıkarlarını birbirleriyle ve emekçi halka karşı bütünleştirmişlerdir.

Dünyada halkların halklara düşmanlığını körükleyen, bir ülkenin işçisini bir diğer ülkenin işçisine düşman edenler şoven eğilimlerin yaygınlaşmasına çalışanlar, işte asıl bu toplum kesimleri ve sömürücü ortaklarıdır. Şoven-lik kitlelere onlar tarafından aşılanır ve sınıf çıkarlarını maskelemek üzere istisnar edilir.

Sömürücü egemen sınıfların kitlelerin bilincini saptırma ve çıkarlarını koruma silahlarından biri olan şoveniğin karşısında, gerçek yurtseverlik vardır, Yurtseverlik boş lafıpların, güzel sözlerin, sınıf meselesini unuttırmaya yönelik şoven duygıuların ötesinde, emekçi kitlelerin dünya emekçi kitleleriyle ortak olan çıkarlarını ön plana çıkarmak, yurttaki emekçi sınıfların uzun vadeli çıkarlarını korumak. bilmek için en barışçı çözümleri getirmek, dünyadaki halkların halklara düşmanlığını ve savaşı kazanmanın değil, esilen ve sömürülen kitlelerin ortak çıkarlarını anlatabilmek, bu ortak çıkarlar için mücadele etmektir.

Emperyalistlerin, faşistlerin, uluslararası finans kapitalin, şoven milliyetçiliği körüklemeleri onların asli niteliğidir. Bu nitelik emekçi kitleler ve işçi sınıfı sosyalistleri ve örgütleri tarafından teşhir edilip yıkılır. Ancak tarihte öyle durumlar olmuştur ki, en-ilerici en-devrimci «sol» örgütler şovenizmin kapılıp şovenizmin beşiğinde bulunmuşlardır. İşte şovenizmi körüklemek asli nitelikleri olan sömürücü unsurların dışında, emekçi kitlelerin, işçi sınıfının asıl dikkat etmesi gerekenler bu çeşitten şovenizm şampiyonlarıdır. İşçi sınıfı sosyalistlerinin görevi, dün olduğu gibi bugün de böyle durumlarda hiç tavsiz vermeden, şovenizmin üzerine yürümek, ellerici, «devrimci» ve «solcu»ların da zaman zaman içine düştükleri bu sapmadan gerçek yurtseverliği, şovenizm çeşitlemelerini saptamak, gerekiyorsa maskeleri düşürmek olmalıdır.

Halkları halklara düşman eden, savaş körükçüsü ve savaş bezirgânı sömürücülerin silahlarından olan şoveniği, emekçi kitlelerin uzun vadeli çıkarlarının ve dünya barışının savunulması olan gerçek yurtseverlikten dikkatle ayırılım ve bu eğilime karşı mücadele edelim.

Oya Baydar

Şovenlikle mücadele edelim

Yine Kitle Örgütleri Üstüne

Önceki sayılarımızda çeşitli bo yutlarıyla ele almaya çalıştığımız, demokratik örgütler, demokratik cephenin güçlendirilmesi, Sosyalist Parti ile demokratik örgütler ilişkisi sorunları, demokratik cephe ve demokratik mücadele bütünlüğünün ayrılmaz parçalarıdır. Demokratik mücadelenin oluşturulmasında, demokratik cephenin güçlü bir şekilde kurulmasında, demokratik kitle örgütlerinin büyük payı vardır. Bu yönden de ilerici ve sosyalist eğilimdeki kişilerin, Parti üyesi olsun-lar olmasınlar, en önemli görevlerinden biri de demokratik kitle örgütlerinin oluşmasına katkıda bulunmak, oluşturulan örgütleri demokratik mücadeleye etkili bir biçimde ve işçi sınıfının çizgisi doğrultusunda katmaktır.

Örgütsüzlük güçsüzlük demektir. Örgütsüzlük karşı güçlerin bas kısı altında gerçek gücünü göstermeden dağılıp gitmek demektir. Son yılların sosyal pratiği bu gerçeği pekçoklarına acılar ve olumsuz deneyler bahasına da olsa öğretmiştir.

Mutlaka Örgütlenmeliyiz

Pek iyi bilinen bir gerçeği tekrarlayalım. Güçlü olmak istiyorsak, kitlelerin güçlü olmasını isteyorsak, mutlaka örgütlenmeli ve örgütlendirmeliyiz. Örgütlenmenin en üstün biçimi işçi sınıfının sosyalist partisidir. Ancak sınıf esasına dayanan örgütlenmeler dışında, kitle örgütlenmeleri. nin, yani sınıf temeline dayanma yan mesleк ve zümre birliğini. İçeren, bu çıkarlar etrafındaki örgütlenmeleri de küçümsememeli, teşvik etmeliyiz ve en önemlisi ilerici bir çizgiye çekerek demokratik mücadeleye katmalıyız. Kitle örgütlenmelerinin demokratik kitle örgütlerinin oluşmasına katkıda bulunmak, oluşturulan örgütler demokratik mücadeleye etkili bir biçimde ve işçi sınıfının çizgisi doğrultusunda katmaktır.

Örgütsüzlük güçsüzlük demektir. Örgütsüzlük karşı güçlerin bas kısı altında gerçek gücünü göstermeden dağılıp gitmek demektir. Son yılların sosyal pratiği bu gerçeği pekçoklarına acılar ve olumsuz deneyler bahasına da olsa öğretmiştir.

Mutlaka Örgütlenmeliyiz

Pek iyi bilinen bir gerçeği tekrarlayalım. Güçlü olmak istiyorsak, kitlelerin güçlü olmasını isteyorsak, mutlaka örgütlenmeli ve örgütlendirmeliyiz. Örgütlenmenin en üstün biçimi işçi sınıfının sosyalist partisidir. Ancak sınıf esasına dayanan örgütlenmeler dışında, kitle örgütlenmeleri. nin, yani sınıf temeline dayanma yan meslek ve zümre birliğini. İçeren, bu çıkarlar etrafındaki örgütlenmeleri de küçümsememeli, teşvik etmeliyiz ve en önemlisi ilerici bir çizgiye çekerek demokratik mücadeleye katmalıyız. Kitle örgütlenmelerinin demokratik mücadeledeki önemini küçümsememeli ve unutmamalıyız. Demokrasinin gerçekten yaşadığı, sürekli olarak geliştiği bir toplum, tepeden tırnağa örgütlü bir toplumdur. Ancak böyle bir toplumda, her zaman sın akı bir şekilde örgütlü olan egemen sınıfların dışında kalan toplum kesimleri seslerini duyurabilir, demokratik ilişkiye ağırlıklarını koyabilirler. Kısaca söyleyecek olursak, sömürünün hüküm sürdüğü toplumlarda egemen sınıflar, sömürgen çıkar çevreleri, sonuna kadar örgütlüdürler. Buna karşılık kitlelerin, özellikle de emekçi sınıf ve tabakaların örgütlenmesinin engellenmesi için her türlü engel getirilir, baskı uygulanır. Çünkü egemen sınıflar, kitlelerin örgütlenmesinin kendi çıkarları açısından zararlı olduğunu herkesten iyi bilirler. Bütün tedbirlerini bu aşa öğretmiştir.

Örgütler Ağı Nadir?

Örgütlenmenin en üstün biçimi işçi sınıfının siyasal örgütlenmesiyse de, demokratik örgütlenme bundan ibaret değildir. Toplumdaki meslek grupları öğretmenler, öğrenciler, teknik elemanlar, çeşitli zümreler kendi kitle örgütleri etrafında toplanırlar, ayrıca sendikalar; yani çalışan sınıfların ekonomik örgütleri demokratik mücadelenin, demokratik cephenin unsurlarını meydana getirirler.

Demekki aslında «örgütlenme. li niyiz» diye bir soru yoktur, Çünkü ülkece, her zaman örgütlen cek esastır. Bütün mesele bu örgütlenmenin ilkelerini iyi kavramak demokratik kitle örgütlerinin yerini doğru anlamak ve degerlendirmektedir.

Demokratik örgütler sorunu üzerinde önemle durmamızın nedeni, çeşitli bölgelerdeki meslek gruplarından görenci kesimlerinden, ilerici çevrelerden gelen sıl rekiş soru ve istekterdir. Bu soru ve istekleri «dağınığız, bu dağınıklığın önüne geçmek için örgüt lenmeli miyiz?» veya «nasıl örgütlenmeliyiz» sorularına indirgemek, böylece özetlemek mümkündür?

Dağınıklık Nasıl Toparlanır

Geçtiğimiz yıllar ve olaylar, da ginıklığın nelere mal olabileceği ni gösterdi. Yazımın da başında değindiğimiz gibi örgütlü olan güçlüdür, Her türlü toparlanma nın esas şartı örgütlenmek, bir disiplin içinde bulışmaktır. Ancak örgütlenmek sorunu en güçlü bir şekilde örgütlenmek, güçlü ri dağıtmamak, tartışmaları örgüt içinde çözümlemeye çalışmak» gibi sorunlardan bağımsız değildir. Yine bu ilkeler bir sosyalist örgütlenme için, bir Sosyalist Parti için esas olduğu kadar demokratik örgütler içinde geçerlidir.

Şüphesiz ki örgütlenmek «küçük dükkânını açmak» değildir. Değil sosyalist örgütlenme demokratik kitle örgütleri planında bile, mümkün olduğunca var olan örgüteri güçlendirmeye, eğer bu örgütler içinde çalışma imkânı şu veya bu şekilde kısıtlanmışsa bu imkânları zorlamaya çalışmak, hiç bir imkân kalmadığının anlaşıldığı an, yeni örgütler kurulmasına gitmek gerekir. Örgütlenme zorunluluğu dağınıklığın toparlanması adına örgüt enflasyonu yaratmak değildir. Var olanın ya nına var olandı bütün gelişme ve mücadele imkânlarını dinemeden sadece küçük dükkân tatmini içinde yenilerini kurmak değil. dir. Böyle bir yol, toparlanma ye rine dağınıklığı getirir. Sınıf e. sasına dayanmayan, kitle tabanı olduğça farklı olabilecek kitle ör gütlerinde, dağınıklık, hizipleşme çoğunlukla kitlelerin, kitle örgütlü tünün niteliğini iyi kavramamak. tan doğan sunî olgılardır. Bu da ginıklık, ancak toplumun bütün kesimlerinin mutlaka, ama mümkün olan en az sayıda örgüt için de, derlenip toparlanmasıyla engellenebilir.

Nasıl Örgütlenmek

Kitle Örgütlenmesinin nasılına verilecek cevap, şüphesiz ki örgütlenmek istenen kitlenin niteli ne göre değişir. Bir öğrenci örgütlenmesinin biçimi bir öğretmen veya teknik eleman veya kil çük üretici örgütlenmesinden farklı olacaktır.

Şimdiye kadar ilerici öğrenci örgütlenmesinin bulunmadığı yerde ilk görev elideki ilerici demokratik unsurlarla bu örgütü, başka bölgelerdeki modeller incelenerek oluşturmaktır. Bunu yaparken dar ve itici tavırlardan kaçınmak, Örgütün demokratik niteligini, örgütlenecek öğrenci kitlesinin niteliğini ve biling düzeyini göz önünde bulundurmak mutlaka gerekir. Daha önce de değin. dığimiz gibi, hangi çizgide olur. larsa olsunlar, demokratik kitle örgütlerinin yöneticileri kitleleri. ni bir adım ileriye götürmekle ama kitle tabanlarından da asla kopmamakla yükümlüdürler. Kit le örgütleri —adı üstünde— dar kadro örgütleri veya bir siyasal parti degilerdir. Bu doğru hiçbir zaman unutturulmamalı ve kâğıt üzerinden somut hayata uygulanabilmelidir.

Eğer bölgede belli niteliklerde, genel bir ilerici çizgi içinde bir demokratik örgüt, meselâ bir öğrenci derneği varsa, buraya giri. lerek, derneğin daha ileri çizgile re gelmesi için mücadele verilme si doğru olur. Yada yurt çapında bir merkezi örgüt var ve olduğu hal de bölgede bu doğrultuda bir örgütleme yoksa, genel bir ilerici lik çizgisinden sapmama şartı ile bölgede bu örgütün gubesinin ku rulmasına çalışılmalıdır.

Sosyalist Parti ile İlişkiler

Yeni kurulacak örgütlerin veya mevcut demokratik kitle örgütle. rinin Sosyalist Parti ile ilişkiler daha önce de değindiğimiz önemli bir sorundur. Demokratik nitelik teki kitle örgütlerinin Sosyalist Parti olmadığı ve hatta Sosyalist Parti'nin yan örgütleri olmadığı kavranmalıdır. Bu örgütleri olus turan, yönetiminde bulunan kişiler, Sosyalist Parti üyeleri ve yandaşları ise, bu örgütlerin daha tutarlı bir demokratik mücadele vermeleri beklenebilir. Ancak bu durum bu demokratik ör gütleri sosyalist parti ile asla ör deşleştirmez.

Doğru ve kitleden kopmayan bir mücadelenin verilmesi, örgü tün demokratik mücadele içinde bütün tabanını da birlikte getire. rek yer alması, demokratik mücadeleyi kendi kitle tabanına sağ lamca dayanarak sürdürmesi, an cak bu yanılgılara düşmemekle mümkün olabilir. Yukarda sözünü ettiğimiz demokratik kitle örgütünü Parti sayma yanılgısının tam karşısındaki yanlış ise, örgü te dar mesleki çıkarların sağlanması dışında hiçbir işlev yülde. memektir. Bu «bananecilik» tavrı da eninde sonunda demokratik mücadeleyi güçten düşürmesi demokratik güçleri yalnız bırak.ması açısından ayrı kapıya çıkar.

Parti ve Demokratik Örgütler Sorunuğü

Sonuç olarak güçlü bir demokratik mücadelenin, yaygın bir ör gütlenme ile, bu yaygın örgütlen menin parçaları olan kitle örgüt lerinin kurulması, güçlendirilmesi ile mümkün olabileceğini söyle yebiliriz. Demokratik kitle örgütleri Parti olmadığına ve Parti'nin işlevlerini yüklenemeyeceğin. den Sosyalist Parti'nin yanında bağımsız varlıklarını korurlar. Parti varsa kitle örgütüne ne gerek düşüncesi doğru değildir; demokratik cephe sorununu kavramayan sekter bir tavırdır; Parti ile kitle örgütünün işlevini birbirine karıştırmaktır. Bu yüzden de kitle örgütleri bütün boş alan larda çeşitli şekillerde oluşturulmalı ve örgüt enflasyonuna düşmeden demokratik mücadeledeki yerlerini almalıdırlar.

KUYRUKÇULUK...

Yakın geçmişte çeşitli kuyruk. çu tutumlar içinde bulunan eğilimlerin biribirlerini kuyrukçuluk la suçladığına şahit olduk. Dünke kadar aynı geyi savunan bir ekibin, ikiye bölünüp, biribirlerini karşılıklı kuyrukçuluğa suçladıklarını gördük. Ya da kuyruk çuluk yapmakta olan çeşitli eğilimlerin kendilerini kuyrukçuluk. tan azada gördüklerine ve göstardıklerine tanık olduk.

Hem emekçi halk hareketinin, işçi sınıfı öncülüğünde henüz merkezleşmediği günümüzde tutulursa, hem de güçlü bir sosyal demokrat partinin ilkemsiz politik hayatında önemli etkilerde bulunduğu düşünülürse kuyrukçuluk e. gilimine ve kuyrukçu çizgilere karşı mücadele etmek kaçınılmaz görevimizdir.

Bu bakımdan toplum biliminde yeralan «kuyrukçuluk» terimi üzerinde ülkemizdeki kullanış biçimlerinize de gözönünde tutarak yeniden durmakta fayda var.

Kitle Kuyrukçuluğu

Kuyrukçuluk gerçekte evrensel olarak şu anlama gelir: bir sosyalist parti'nin toplumdaki ve kitleler önündeki önci fonksiyonunu yitirmesi veya bu fonksiyonu ula. şamaması ve kitlelerin ardından sürüklenmesi kuyrukçuluktur.

Örneğin, Sosyalist Parti işçi sınıfı ve yoksul köylülüğün partisidir. Bu partinin görevi hergeyden önce bilimin rehberliğinde işçi yığınlarını derleyip toplamak ve yönlendirmektir. Gene Sosyalist Parti yoksul köylü yığınlarına yol gösteren örgüttür. Sosyalist Partinin güçlenmesi o ülkedeki tüm ilerici ve demokratik güçleri kendi önçülüğü etrafında toplamaya yönelmesi getirir.

Özetle, demokrasi bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi her geyden önce kitlelerin mücadelesidir. Kitlelere öncülük edecek tarihsel ve en demokratik güç ise işçi sınıfıdır.

Eğer bir ülkede işçi sınıfı partisi kitle hareketlerini kendi merkezi otoritesiyle yönetip yönlendiremiyorsa, Parti kitlelerin geri, sinde kalıyorsa, ve öncülüğü için mücadele etmiyorsa, evrensel o. larak kuyrukçuluk içindedir. Partinin görevi kitlelerin peşinden gitmek değil kitlelere öncülük etmektir. Eğer bu öncülük görevi yerine getirilmiyorsa veya öncülüğün gerçekleşmesi partinin tüm devrimci-ilerici hareketi kucaklaması için, çaba gösterilmiyorsa parti kuyrukçu bir tutumdadır. Bir parti güçsüzlüğünden ötürü ya da şartların elverişsizliğinden dolayı ülkedeki tüm emekçi halk hareketini kucaklayamıyor olabilir. Böyle bir durumda partinin kuyrukçu olup olmadığını anlamak için Partinin tüm öncülüğü elde etmek için gösterdiği çabalara bakılır. Eğer parti bu doğrultuda çaba sarfetmiyorsa, e. mekçi halk önderliğini almak yolunda var gücüyle çalışmıyorsa tüm imkanlarını bu doğrultuda seferber etmiyorsa; o parti devrimci önderlik görevini kuyrukçu bir tutum içindedir. Demek ki kuyrukçuluk objektif bir durumdan çok, sübjektif bir eğilimdir, bir sapmadır. Partinin varlığı çeşitli objektif şarlarda tüm halk hareketini kucaklayacak bir konumda olmayabilir. Bu objektif bir durumdur, Bir partiye kuyrukçu de. nilebilmesi, o partinin sübjektif eğiliminin nemelazımın olmasına ve kitlelerin peşinden gitmeğe boyun eğer durumda kalmasına bağlıdır. Partinin tüm organları e. ğer genel emekçi halk hareketini Parti yörüngesi etrafına sürke. nleştirmek yolunda fedakârca ve bilinçlice çalışıyorlarsa öyle bir partide kuyrukçuluk sözkonusu değildir.

Parti, herşeyden önce, işçi sınıfından ve işçi yığınlarından sorum ludur. Partinin işçi yığınları ar. dından gitmesi ve bu gidişe boyun eğmesi kuyrukçuluktur. Parti öncelikle her türlü işçi sınıfı eğilimi ve hareketini kontrol altına almalı ve almağa çalışmalıdır. Eğer Parti kendiliğinden hareketleri önleyemezse kitlelerin gerisinde kalmış demektir. Kendiliğinden hareketler ise politik hedeflerden yoksundur ve çoğu kez sonu karanlık serüvenlerle bi. terler.

Kuyrukçuluğun evrensel tanımı budur.

Kuyrukçuluğun bu kullanışı ülkemizde yaygın değildir. Kuyruk çuluk yurdumızda devrimciler ta rafından diğer kullanış anlamıy. la, yani, işçi sınıfı dışındaki zümrelerin peşine takılma olarak bi. lindi ve hâlâ da yaygın kullanış bu merkezsedir.

Kuyrukçuluk terimin bir i. kinci kullanışı daha vardır: İşçi sınıfı bağımsızlığından taviz veren ve hareketi işçi sınıfı dışın. daki sınıf ve zümrelerin peşine, kuyruğuna takan *oportünist* e. gilimler de kuyrukçuluktur. Literatürde her iki kullanıça da rast lanmakta birlikte kuyrukçuluk ev rensel olarak daha çok yukarıda verdiğimiz birinci anlamında ya. ni kitlelerin gerisinden gitme anlamında kullanılmaktadır. İkinci tür eğilimler *sağ oportünizm* veya *sol oportünizm* v.b. biçiminde geçmektedir.

Şu halde kuyrukçuluğun her iki anlamını da bileceğiz. Özetle tekrarlarsak kuyrukçuluk a) Kitle kuyrukçuluğu b) Burjuva veya küçük burjuva kuyrukçuluğu biçiminde somutlanmaktadır.

Ülkemizde kuyrukçuluğun yaygın kullanışı işçi sınıfı hareketinin işçi sınıfı dışındaki sınıf ve zümrelerin peşine takılması biçiminde yerleşmiştir. Gerçekte, yanlın geçmişte her iki anlamdaki kuyrukçuluğa de vardı... Bunlar çoğu zaman biribirini bütünleyerek bir madalyonun iki yüzü gibi yol alıyorlardı. Şu veya bu kuyrukçuluk eğilimi biribiriyle çekişen sosyalist gruplarda olduğu gibi her iki eğilimin de aynı politik çizgide bir arada bulundu. guna tanık olduk. Öte yan. dan işçi sınıfının bağımsızlığını dilinden düşürmeyen bir eğilim kitle hareketlerinin peşinden gi. derken kendisini alabildiğine bağımsız gösteren bir başka politik çizgi bakıyordunuz şehir veya köy küçük burjuvazisinin kuyruğuna takılmış.

Dün ve Bugünkü Çeşitli Kuyrukçu Eğilimler ve Örnekler

Geçmişte sosyalizmin işçi sınıfı. na malolmasından doğan kitle kuyrukçusu davranışlar oldukça yaygındı. İşçi kitlelerini yönlendirecek güçte ve nitelikte bir politik örgütlenme bulunmadığından işçi hareketleri kendiliğinden bir nitelik İçinde sürdü gitti. Çeşitli gruplar halinde Ebek Ebek toplanmış ve bölünmüş, parçalanmış bir sosyalist hareket İşçi Sınıfı Partisi problemini çözemediği sürece de başarısızlıklardan kurtulamayacaktı.

Bu bakımdan işçi hareketlerinin peşinden gidildi. İşçi hareketleri çoğu kez sendikacıların elinde kaldı, ekonomik ve demokratik a. maçlı kendiliğinden hareketlerin ön öteye gidemedi. Veya İşçi sınıfı içindeki genel canlanma sürecinde işyerlerinde işçilerin hak. sızlığa karşı sürdürdükleri fabrika eylemleri direnişlerinden daha güçlü bir hareket sözkonusu olamadı. İşçi kitlelerinin hareketleri siyasi merkezi otoriteye kavuşamadı.

Böyle oluna çeşitli eğilimler taşıyan sosyalistlerin yaptıkları şey, sağlece işçi hareketi çıkıta. ça onu desteklemek; olay yerine gidip işçilerle konuşmak, yayın vermek v.b. sınırlarını aşamadı.

En büyük işçi hareketi olan 15 16 Haziran olayı kendiliğinden (spontane) bir hareketti. Sosyalistler o harekette de kuyruğuna takılmaktan daha devrimci bir çare bulamadılar ve bulamazlar. di. Çünkü örgütsel siyasi bütünlük yoktu. Böylece işçi hareketle. ri siyasal muhtevadan ve siyasi örgütlenmeden kopuk olarak sürdü. Önemli işçi hareketlerinde, çeşitli devrimci.ilerici grupların göze baban bir başka kuyruğa da hareketi kendi «grupçukları»na mâlederek, suni ve sathe güç toplama, caka satma tutumlarıyla Hareket içindeki kariyerist unsurların veya ucuz ya da sahte başarılar peşinde koşanların teşvik ettikleri bu eğilim gerçekte yozluk ve zavallılıktan başka bir şey değildi.

Şehir Küçük Burjuvazisinin Kuyruğuna Takılma

Kitle hareketleri kuyrukçuluğu. nun yanısıra, diğer belirgin kuyrukçuluk yukarıda da söylendiği gibi burjuva ve küçük burjuva kuyrukçuluğu oldu, oluyor.

Bu eğilimler arasında geçmişte küçük burjuva radikalizminin kuyruğuna takılmak küçümsenmeyecek bir rol oynamıştı. İşçi sınıfı bağımsızlığını hiçe sayan, bu bağımsızlığın da ancak bağımsız bir Parti ile gerçekleşebilecegini görmezlikten gelen bazı e. gilimler bir sürre radikalizm kuyruğuna yaptılar.

Şehir küçük burjuvazisinin dı. namik bir kesimi olan küçük burjuva radikalizmin kuyruğuna ta. kıtma hepimizin bildiği hataları beraberinde getirdi, Bugün radi. kalizmin güçsüz bir akım biçi. mine olması burjuva reformizmininin küçük burjuva popülizmi ile birlikte bulunması bazı unsurlarda CHP kuyrukçuluğunu güçlendirmiştir.

Gerçekte, radikalizam kuyrukçu. luğunun gösterdiği kötüleri doğru şü bi küçük burjuva popülizmi kuyrukçuluğunun da kökleri vardır. Burjuva reformizmi, 1962'den sonra küçük burjuva popülizmi biçiminde ve sosyalizm ambalajı altında ve özellikle Aybar'ın şahsında sol hareket üzerinde u. zun yıllar etkide bulunmuştu.

Bugün ayrı şartlanmaların çe. şitli yansımaları, kısmen Anado. lu'da ve kısmen büyük şehir ay. dınları arasında *CHP kuyruğu. luğu* biçiminde ortaya çıkmakta. dır. Gerçi popülizm eğilimi sos. yalist saflardan büyük ölçüde tec. rit olmuştur. Nitekim, bir zamanların çoğu kitleci (!) Aybar eğer bugün kendisine destek ve kadro bulamıyorsa bunun nedenlerinden birisi de Türkiye sosyalist hare. ketinin kadro ve sempatizanlarının dil bilmesi bilinçlenmedir. Çok geniş kadrolar ve sempatizan yı. ğınları Aybar sosyalizminin, sos. yalizm olmadığını iyice kavramış. lardır. Aybar popülizminin revaç bulmamasının diğer etkeni ise, Aybar'ın sosyalizm anlayışına sa. hip unsurların ve sempatizanla. rın kendi özlemlerini CHP'de bul. mış olmalarıdır. Gerçekten de Aybar'ın temsil ettiği burjuva re. formizmi.küçük burjuva popülizmi anlayışın bugün CHP kar. şısındaktır. Bu bakımdan sol yelpazede böyle bir popülizmin ye. ri yoktur artık.

Köylü Kuyrukçuluğu

Küçük burjuva radikalizminden umutların boşa çıkması ile köylü radikalizmine öncelik tanıma eği. limleri ortaya çıkmıştı. Köylü. lüğü *temel güç* alan, Türkiye'de «toprak devrimi» peşinde koşan, işçi sınıfı öncülüğünü, «ideolojik öncülük» gibi soyut ve kağıtta ka lan bir öncülük kavramına indir. geyen çizgiler belirdi, Böylece kır. lardaki sınıf mücadelesini işçi sı. nıfı mücadelesine yeğ tutar; işçi ve köylü mücadelesini biribirin. den ayırıp, işçi sınıfı hareketini küçümseyen ve de köylülüğün demokratik mücadelesinin ancak işçi sınıfı mücadelesiyle güçlenip topyekün başarıya ulaşacağını göremeyen çeşitli görüşler de kuy rukçu görüşlerdi. Ülkemizin şart ları yeryüzündeki başka ülkelerin uzak geçmişteki veya günümüz. deki şartlarına benzetilmeye, Tür kiye toplum analizleri o kalıplar içine sokmaya sokulmağa çalışı. dı. Sosyal pratik bu yanlığın ve köylü radikalizmi kuyrukçuluğu. nu da açık seçik ortaya koydu, İşçi sınıfı öncülüğü olmadan İşçi. köylü ittifakının kurulamayaca ğını işçi sınıfının somut fiili gücü tüm gelişterir. 1950'ye ka dar üretici güçlerinin gelişme. sini önleyen doktor «BürokrasI» olmuştur. Devlet kapitalizminden dilberal ekonomiye geçen Türki. ye burjuvazisi ürettel gücleri ge. liştirmiştir. Bugün de aynı burju. vazi Türkiyeyi çağdaş ve ileri bir sanayi toplumuna doğru götür. mektedir. Yapılacak şey bu bur. juvaziyi desteklemek ve onun ö. nülü tıkayan engelleri açmaktır. Emekçilerin de çıkarı buradadır. Şu halde sadece burjuvazi değil emekçiler ve sosyalistler, ilerici ler de AP'yi desteklemelidir, Tür. kiye'nin çıkarı buradadır.» Tezin özeti budur. Sözkonusu görüşler İLKE Dergisinin İkinci sayısında enine boyuna eleştirildi. Gevgilli eleştirildiği için kısan ve adıyla sanıyla mektuplar gönderen «sos yalistlerimiz» bile oldu, Biz Gev. gilli'nin eleştirisine burada uzun uzadıya girmeyeceğiz. Sadece gu kadarını söyleyelim: Devlet ka. pitalizmi özel sektörü ve tekel. ci sermayeyi güçlendiren bir fide. lik olmuştur. 1950'ye kadar Tür. kiye'nin hakim gücü bürokrasi değildir, burjuvazidir. Tekelci Bur juvazi işini bürokrat kadrolar ve devlet kapitalizmi aracılığıylâ gör türdüğünden bürokrasiyi egemen güç gibi görmek olsa olsa bilinç. sizlik kimselerin yanılgısı olur, Bu. rakrasının arkasındaki asıl güç hiç şüphesiz güçlenmekte olan bü yük sermaye idi. Ayrıca kapitalizm üretici güçleri geliştirir tezi çağımızda karşı-devrimci bir tez. dir. Türkiye'nin sanayileştiğini id dia etmek de bir safsatadır. Ve de Gegilli'nin tezleri, Türkiye burjuvazisinin de değil, Türkiye tekelci burjuvazisinin görüşleri. dir.

İşte birkısım sözde sosyalistler bu tezleri temelde benimdiler. Gevgilli'yi okumağa ve okutmağa çalıştılar, orada burada Gevgilli' yi savundular. Ve işçi sınıfının ve de sosyalizmin gelişmesi uğ. runa büyük fedakarlıklar yaparak Demirel'in iktidara gelmesini İste dilet. Hatta siyasal afrı bile an cak Demirel'in çıkartabileceğini savundular.

Bir ucu karşı devrimcilliğe uza nan bu *aşırı oportünist* görüşle. rin sahipleri, son dokuz aylık pratikle elbette susacaklar ve a. yıplarının üzerini küllle örtmeğe çalışacaklardır.

Ama bu ghilerinin temel men. şevik tezler her ana olduğu çeşitli gö rünümler altında yansıyacaktır. Sosyalizm güçlenmesi işçi sını. fı hareketinin gelişmesi adına ka ptıalizmin ve finans kapitalin güç lenmesini önerenler Ortak Pazar la bütünleşmeyi arzulayanlar SÜ. leyman Demirel'i ve Amerikan İlân edenler bu sapık görüşlerinî çeşitli şekillerde karşımıza çıka. racaklardır.

Şişmiş sınıfı sosyalizmi bu sapık karşı-devrimci görüşlerle sonuna kadar mücadele edecektir. Çün. kü böyle çizgiler küçük burjuva kuyrukçuluğundan bile daha tehlikelidir. Ürtıtakın güzel sos. yalist laflar ve kılıflar içinde yutturulmağa çalışılan şey bal gi. bi burjuva kuyr